

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Raritet”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată împotriva lui Dmitri Cravenco, cu privire la transmiterea silită în posesie a bunului gajat,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 17 noiembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și restituită ca tardivă cererea de apel depusă de către Dmitri Cravenco,

c o n s t a t ă:

La data de 21 februarie 2013, ÎM OMF „Microinvest” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitri Cravenco, intervenient accesoriu SRL „Raritet”, Petru Nuca cu privire la transmiterea silită în posesie a bunului gajat pentru realizarea lui în scopul stingerii datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 16 septembrie 2008, ÎM OMF „Microinvest” SRL a încheiat cu SRL „Raritet”, reprezentată de Dmitri Cravenco contractul de împrumut cu dobândă nr.CHLM-37.08.

Menționează că, potrivit contractului SRL „Raritet” a primit un împrumut în sumă de 250 000 lei, cu o dobândă de 21,1% anual cu scadența la data de 16 septembrie 2011.

Susține că, în scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzii aferente și penalităților, la data de 16 septembrie 2008, ÎM OMF „Microinvest” SRL a încheiat contractul de gaj nr.CHLM-37.08G1 cu Dmitri Cravenco, prin care a fost gajat bunul mobil, autotractor cu șa MAZ 54328, anul fabricării 1992, motor nr.44388, șasiu nr. 000567, nr. de înmatriculare GEAP 853, la prețul de gaj 70 000 lei.

Afirmă că, SRL „Raritet” a înregistrat în repetate rânduri datorii la tranșele împrumutului și dobânda aferentă, despre ce în nenumărate rânduri a fost înștiințat Dmitri Cravenco prin telefon sau în scris, însă nu a primit nici un răspuns.

Invocă că, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a solicitat transmiterea de către pârât a bunului gajat, în scopul vânzării acestuia, în condițiile legii și achitării datoriei acumulate la contractul de împrumut, însă a primit refuz, motiv ce l-a determinat să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită, transmiterea în posesiunea ÎM OMF „Microinvest” SRL a bunului gajat, în scopul vânzării acestuia și achitării datoriei aferente contractului de împrumut, autotractor cu șa MAZ 54328, anul fabricării 1992, motor nr.44388, șasiu nr. 000567,

nr. de înmatriculare GEAP 853, la prețul de gaj 70 000 lei, încasarea din contul lui Dmitri Cravenco în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL a sumei de 509 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, dintre care suma de 350 lei taxa de stat și suma de 159 lei taxa pentru înregistrarea preavizului în Registrul gajului bunurilor imobile.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Vulcănești din 01 octombrie 2013 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Petru Nuca.

Prin hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 04 iulie 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.100, Vol.I)

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 06 octombrie 2014 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către ÎM OMF „Microinvest” SRL, fiindu-i acordat apelantei un termen de 15 zile de la data recepționării copiei încheierii, pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1575 lei și depunerea cererii de apel motivate.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 ianuarie 2015 a fost admis recursul declarat de către ÎM OMF „Microinvest” SRL, modificată încheierea Curții de Apel Comrat din 06 octombrie 2014 cu micșorarea sumei taxei de stat care urma a fi achitat la depunerea apelului de la 1575 lei până la 262,50 lei (f.d.129-132, Vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 23 iunie 2015 a fost admis apelul declarat de către ÎM OMF „Microinvest” SRL, casată hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 04 iulie 2014 și remisă cauzei spre rejudecare în Judecătoria Comrat (f.d.159-161, Vol.I)

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 28 iunie 2016 a fost admisă acțiunea și transmis în mod silit în posesia ÎM OMF „Microinvest” SRL bunul gajat în baza contractului nr. CHLM-37.08G1 din 16 septembrie 2008, care îi aparține lui Dmitrii Cravenco, cu scopul vânzării și stingerii datoriei SRL „Raritet” apărută la contractul de împrumut din 16 septembrie 2008, care constă din autotractor cu șa de model MAZ 54328, anul fabricației 1992, motor nr. 44388, caroserie nr. 000567, cu numere de înmatriculare GEAP 853. A fost încasat din contul lui Dmitri Cravenco în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma de 350 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d.211-212, Vol.I).

La data de 22 august 2016, administratorul SRL „Raritet”, Dmitrii Cravenco a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Comrat din 28 iunie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În ședința de judecată a instanței de apel, apelantul a solicitat repunerea în termen a apelului declarând că nu a depus apelul în termen de 30 zile de la pronunțare, deoarece hotărârea primei instanțe a fost pronunțată în lipsa lui, iar cu hotărârea motivată a făcut cunoștință la data de 18 iulie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 noiembrie 2016, a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a apelului și restituit ca tardiv apelul declarat de către SRL „Raritet”.

La data de 07 decembrie 2016 și 12 ianuarie 2017, administratorul SRL „Raritet”, Dmitrii Cravenco a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi încheieri de repunere în termen a cererii de apel.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, motivând că apelul a fost depus în termenul prevăzut de lege, deoarece dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la 28 iunie 2016 în lipsa lui din motive de sănătate, iar hotărârea motivată a recepționat-o abia la data de

18 iulie 2016. Susține că termenul de 30 zile a început să curgă la data de 18 iulie 2016. Consideră că termenul de depunere a apelului nu a fost omis.

În conformitate cu art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, având în vedere faptul că, materialele dosarului atestă că, copia încheierii Curții de Apel Cahul din 17 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la data de 02 decembrie 2016, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f.d.28), și recepționată de către ultimul la data de 14 decembrie 2016 (f.d.32).

La data de 11 ianuarie 2017, în adresa intimătei ÎM OMF „Microinvest” SRL a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către SRL „Raritet” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoria Comrat din 28 iunie 2016 a fost admisă acțiunea ÎM OMF „Microinvest” SRL și transmis în mod silit în posesia ÎM OMF „Microinvest” SRL bunul gajat în baza contractului nr. CHLM-37.08G1 din 16 septembrie 2008, care îi aparține lui Dmitri Cravenco, cu scopul vânzării și stingerii datoriei SRL „Raritet” apărută la contractul de împrumut din 16 septembrie 2008, care constă din autotractor cu șa de model MAZ 54328, anul fabricației 1992, motor nr. 44388, caroserie nr. 000567, cu numere de înmatriculare GEAP 853. A fost încasat din contul lui Dmitri Cravenco în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma de 350 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 22 august 2016, Dmitri Cravenco a declarat apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 noiembrie 2016 a fost respinsă cererea de repunere în termen și restituit apelul declarat de către Dmitri Cravenco ca fiind tardiv.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu

solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, norma citată prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Data limită de depunere a apelului era 28 iulie 2016, însă cererea de apel a fost depusă abia la 22 august 2016, adică peste termenul de 30 zile, prevăzut de art.362 alin.(1) CPC, cu solicitarea de repunere în termen, însă fără a anexa probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

La caz se reține că, în conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, iar în conformitate cu art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

În conformitate cu art. 116 alin. alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Din materialele dosarului se atestă că, hotărârea primei instanțe a fost adoptată în lipsa lui Dmitrii Cravenco, însă în dosar există probe ce demonstrează realizarea obligației instanței privind citarea legală a participanților la proces pentru ședințele de judecată.

Potrivit avizului de recepție, anexat la materialele dosarului (f.d.202), Dmitrii Cravenco, la data de 25 mai 2016, a recepționat citația pentru ședința de judecată care urma să aibă loc la data de 28 iunie 2016, a cunoscut de existența litigiului, astfel, era obligat să se folosească cu bună-credință de drepturile procedurale, informându-se despre soluționarea litigiului în cauză și să depună cerere de apel în termenul stabilit de legislație.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul lui Dmitrii Cravenco drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului precum că, nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii, și că termenul de contestare a hotărârii primei instanțe urmează a fi calculat din data de 18 iulie 2016, când a făcut cunoștință cu hotărârea motivată, deoarece, legiuitorul expres a indicat în lege că termenul de declarare a apelului se calculează de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu este dependent de momentul motivării hotărârii, or, în cazul dat apelantul a omis termenul de declarare a apelului de 30 zile calculat și de la data comunicării hotărârii motivate a primei instanțe (18 iulie 2016).

Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că recurentul, urma să întreprindă măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn vs Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), fapt însă ignorat de acesta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit ca tardiv apelul lui Dmitrii Cravcenco.

Din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Dmitri Cravcenco.

Se menține încheierea Curții de Apel Cahul din 17 noiembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată împotriva lui Dmitri Cravcenco, cu privire la transmiterea silită în posesie a bunului gajat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic